

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 6/0-02-503/2017-17

Датум: 27. октобар 2017. године

Београд

Председник Комисије за заштиту конкуренције на основу члана 37. став 2. и члана 65. став 5. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, број 51/09 и 95/13), и члана 2. став 1. тачка 6. Тарифника о висини накнада за послове из надлежности Комисије за заштиту конкуренције („Службени гласник РС“ број 49/11), одлучујући по пријави концентрације број 6/0-02-503/2017-1, коју је дана 17. јула 2017. године поднело привредно друштво Соса-Солa Hellenic Bottling Company-Srbija Industrija bezalkoholnih pića d.o.o., са седиштем на адреси Батајнички друм 14-16, Београд, матични број 07462905, преко пуномоћника, адвоката Душана Стојковића из Београда, улица Његошева 28а, Врачар, Београд, дана 27. октобра 2017. године, доноси следеће

РЕШЕЊЕ

I ОДОБРАВА СЕ у скраћеном поступку концентрација учесника на тржишту која настаје стицањем контроле од стране привредног друштва Соса-Солa Hellenic Bottling Company-Srbija Industrija bezalkoholnih pića d.o.o., са седиштем на адреси Батајнички друм 14-16, матични број 07462905, над правима интелектуалне својине везаним за одређене робне марке алкохолних пића друштва МВ Импрекс d.o.o., са седиштем на адреси Јована Бијелића бб, Бања Лука, Република Српска, Босна и Херцеговина, матични број 4400847620008, куповином робних марки.

II УТВРЂУЈЕ СЕ се да је подносилац пријаве, друштво Соса-Солa Hellenic Bottling Company-Srbija Industrija bezalkoholnih pića d.o.o., са седиштем на адреси Батајнички друм 14-16, дана 19.07.2017. године уплатио износ од 3.013.605,00 (тримилionатринаестхиљадшестопет и 00/100) динара на рачун Комисије за заштиту конкуренције што представља одговарајући прописани износ за издавање решења о одобрењу концентрације у скраћеном поступку.

Образложење

Привредно друштво Соса-Солa Hellenic Bottling Company-Srbija Industrija bezalkoholnih pića d.o.o., са седиштем на адреси Батајнички друм 14-16, матични број 07462905 (у даљем тексту: подносилац пријаве или Соса-Солa Србија), поднело је дана 17. јула 2017. године преко пуномоћника, адвоката Душана Стојковића пријаву концентрације која је заведена под бројем 6/0-02-503/2017-1. Подносилац пријаве предложио је да Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) одобри концентрацију учесника на тржишту по скраћеном поступку. Подносилац пријаве је доставио Комисији и допуне пријаве, дана 05. септембра 2017. године, 25. септембра 2017. године и 16. октобра 2017. године.

Након што је извршила увид у достављену документацију и на основу свих чињеница које проистичу из садржаја поднете пријаве и њених допуна, Комисија је утврдила да је пријава

потпуна и поднета у складу са Законом о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, број 51/09 и 95/13, у даљем тексту: Закон) и чланом 2. Уредбе о садржини и начину подношења пријаве концентрације („Службени гласник РС“, број 05/16).

Подносилац пријаве је 17. јула 2017. године, доставио Комисији и захтев за појединачно изузеће споразума о забрани, који је заведен под бројем 4/0-03-502/2017-1. Дана 03. августа 2017. године, подносилац пријаве је доставио и предлог за спајање поступка који се води по пријави концентрације број 6/0-02-503/2017-1 и захтева за појединачно изузеће споразума о забрани број 4/0-03-502/2017-1. Подносилац пријаве је дана 23. октобра 2017. године повукао наведени предлог за спајање поступка.

Учесници концентрације

Учесник концентрације, друштво Coca-Cola Hellenic Bottling Company-Srbija Industrija bezalkoholnih pića d.o.o. регистровано је у Агенцији за привредне регистре под матичним бројем 07462905, а претежна делатност је производња освежавајућих пића, минералне воде и остале флаширане воде, (шифра делатности: 1107). Једини члан друштва Coca-Cola Србија је друштво CC Beverages Holdings II B.V. из Холандије, матични број 33298456. Подносилац пријаве је партнерска пуниоца глобалне компаније Coca-Cola и део Coca-Cola система за дистрибуцију безалкохолних пића. Компанија Coca-Cola је највећа светска компанија за производњу безалкохолних пића и послује у више од 200 земаља. Њена четири брэнда: Coca-Cola, Coca-Cola Light (Diet Coke), Sprite i Fanta, спадају у ред најпопуларнијих безалкохолних газираних пића на свету. Према подацима из пријаве, друштво Coca-Cola Србија у Републици Србији обавља и дистрибуцију јаких алкохолних пића следећих брэндова: Jack Daniel's Old No 7, Gentleman Jack, Jack Daniel's Honey, Jack Daniel's Sinatra Century, Single Barrel, Finlandia Vodka, Woodford Reserve, Pepe Lopez, Tequila Herradura, Tequila El Jimador, Chambord Blackberry Liquor Imperiale, St-Remy, Remy Martin VSOP, RM LOUIS XIII, Metaxa 5*, PASSOA , Brugal 1888, Macallan, Highland Park, The Famous Grouse.

Подносилац пријаве доставио је листу повезаних учесника у концентрацији и повезаних друштава са учешћима у капиталу, и то:

- 1) Fresh & Co Fabrika za preradu voća d.o.o., Београд, са седиштем на адреси Батајнички друм 14-16, матични број 08634572, чија је претежна делатност производња сокова од воћа и поврћа, (шифра делатности 1032); учешће друштва Coca-Cola Србија је 50%;
- 2) Vlasinka d.o.o., Београд, са седиштем на адреси Батајнички друм 14-16, матични број 17198114, чија је претежна делатност производња освежавајућих пића, минералне воде и остале флаширане воде, (шифра делатности 1107); учешће друштва Coca-Cola Србија је 50%;
- 3) Sekorak d.o.o., Београд, са седиштем на адреси Булевар Михајла Пупина 106/2, матични број 20221780, чија је претежна делатност третман и одлагање отпада који није опасан, (шифра делатности 3821); учешће друштва Coca-Cola Србија је 11,11%, а друштва Fresh & Co Fabrika za preradu voća d.o.o., Београд је 11,11%;
- 4) Everfresh d.o.o., Београд – Нови Београд, са седиштем на адреси Булевар Николе Тесле 46/3, матични број 21292940, чија је претежна делатност трговина на велико пићима, (шифра делатности 4634); једини члан овог друштва је Милош Симић, а који је законски заступник огранка друштва Coca-Cola Hellenic Bottling Company-Srbija Industrija bezalkoholnih pića d.o.o..

Према наводима у пријави, друштво Соса-Сола Србија није вршило дистрибуцију воћних ракија и ликера.

Циљна имовина над којом ће након спровођења ове концентрације подносилац пријаве вршити контролу, је у власништву друштва МВ Impeks d.o.o., са седиштем на адреси Јована Бијелића бб, Бања Лука, Република Српска, Босна и Херцеговина, матични број 4400847620008 (у даљем тексту: МВ Impeks). Претежна делатност овог друштва је дестиловање, пречишћавање и мешање алкохолних пића. Поред претежне делатности, друштво МВ Impeks се бави и производњом и дистрибуцијом алкохолних пића. Циљна имовина се односи на права интелектуалне својине везане за следеће робне марке алкохолних пића: Златна виљамовка, Златна дуња, Златна кајсија и Златна шљива, који припадају категорији производа воћних ракија, као и робне марке Златни пелин, који припада категорији производа ликера. Према наводима у пријави, права интелектуалне својине се састоје од права на регистрованим и пријављеним жиговима, права коришћења интернет домена, страница на друштвеним мрежама, права коришћења облика боце, права на подношење тужби, што је детаљно регулисано Споразумом о куповини робне марке (у даљем тексту: Споразум). Подносилац пријаве је навео да ће друштво МВ Impeks наставити производњу робних марки која су предмет Споразума, као и да се овај Споразум не односи на управљачка и власничка права друштва МВ Impeks. Према наводима у пријави, једини дистрибутер производа из асортимана друштва МВ Impeks на територији Републике Србије је друштво Delta DMD d.o.o., Београд.

Опис трансакције и акт о концентрацији

Комисији су достављена два документа која представљају акт о концентрацији, односно правни основ њеног спровођења, и то: Споразум о куповини робне марке и Споразум о ограничењима продавца и носилаца удела у вези са Споразумом о куповини робне марке од 30.06.2017. године (у даљем тексту: Споразуми).

Споразум о куповини робне марке је закључен дана 30.06.2017. године између друштва МВ Impeks d.o.o. у својству продавца и друштва Соса-Сола НВС-Србија d.o.o. Земун, у својству купца. Овим Споразумом о куповини робне марке, којим се преносе права интелектуалне својине, дефинисана су међусобна права и обавезе уговорних страна. Комисија је овај Споразум прихватила као акт о концентрацији.

Споразумом о ограничењима продавца и носилаца удела у вези са Споразумом о куповини робне марке од 30.06.2017. године (у даљем тексту: Споразум о ограничењима), уговорне стране споразумеле су се да се друштву МВ Impeks d.o.o. искључује право да обавља било коју пословну делатност која се односи на малопродају, велепродају и дистрибуцију било ког производа, или било који вид развоја, производње, флаширања, организације догађаја, или продајне или маркетиншке активности у вези са производима, чије робне марке су предмет преузимања у категорији „Воћна ракија“, „Fruit Eauх de Vie“ или „Пелинковац“, у току периода од три године од дана закључења Споразума. Ограничења дефинисана Споразумом о ограничењима, Комисија је оценила као неопходна у циљу реализације ове концентрације. Подносилац пријаве, без наведених ограничења о неконкурисању у периоду од три године, не би реализовао ову трансакцију.

Када је реч о делу Споразума о ограничењима, у коме се говори о изузецима од ограничења дефинисаних споразумом, Комисија сматра да се не ради о ограничењима која представљају неопходан услов за реализацију предметне концентрације. С тим у вези, Комисија наглашава да је неопходно да се посебно одреди у односу на будуће пословне односе

између друштва Coca-Cola HBC-Srbija d.o.o. и друштва MB Impeks d.o.o.. Пословна сарадња између друштва Coca-Cola HBC-Srbija d.o.o. и друштва MB Impeks d.o.o., може бити уређена уговорима (споразумима), који имају комерцијални карактер, и нису у директној вези са спровођењем предметне концентрације и не представљају нужност у том смислу. Комисија указује, да у склопу поднете пријаве и укупне документације, прилога и додатака који су уз исту достављени Комисији, није садржан ниједан од уговора (споразума), чије је закључивање наговештено. Стога се не може сматрати да су одобрењем концентрације истовремено одобрени и ови будући споразуми, односно да је овим Решењем одлучено и о евентуалним будућим захтевима за изузеће рестриктивног споразума од забране. Такође, овим се не прејудуцира обавеза подношења таквог захтева, с обзиром да ће уговорне стране ових будућих уговора (споразума), оценити да ли исти садрже рестриктивне одредбе у смислу Закона о заштити конкуренције, те сходно томе, евентуално поднети захтев за појединачно изузеће споразума од забране, о коме одлучује Савет Комисије у складу са Законом.

Услови за подношење пријаве

Из свега наведеног произлази да предметна трансакција представља концентрацију у смислу члана 17. став 1. тачка 2. Закона. Предметна концентрација настаје стицањем од стране једног учесника на тржишту, непосредне контроле у смислу члана 5. став 2. овог закона над делом, односно деловима других учесника на тржишту, који могу представљати самосталну пословну целину.

Учесник на тржишту који стиче контролу има обавезу пријаве концентрације у смислу члана 61. став 1. тачка 1. Закона, што је утврђено увидом у податке о приходима и у финансијске извештаје учесника концентрације.

Релевантно тржиште

Релевантно тржиште одређено је у складу са чланом 6. Закона и Уредбом о критеријумима за одређивање релевантног тржишта („Службени гласник РС“, бр. 89/2009). Релевантно тржиште производа представља скуп роба/услуга које потрошачи сматрају заменљивим у погледу њиховог својства, уобичајене намене и цене. Релевантно географско тржиште представља територију на којој учесници на тржишту учествују у понуди или потражњи и на којој постоје исти или слични услови конкуренције, а који се битно разликују од услова конкуренције на суседним територијама.

Полазећи од стварне делатности подносиоца пријаве и циљног друштва у Републици Србији, Комисија је у овом случају, дефинисала два релевантна тржиште производа, и то:

1. тржиште дистрибуције воћних ракија које се пласирају кроз све канале дистрибуције, и
2. тржиште дистрибуције ликера који се пласирају кроз све канале дистрибуције.

Приликом дефинисања релевантних тржишта производа, Комисија је имала у виду да се канали дистрибуције производа воћних ракија, као и ликера разликују према типу купаца, односно начину куповине од стране крајњих потрошача. У угоститељским објектима продаја пића је намењена за крајњу потрошњу у самом простору угоститељских објеката, док је куповина у малопродајним објектима намењена крајњој потрошњи у домаћинствима. За потрошњу пића у угоститељским објектима, крајњи потрошачи обично купују пића у мањим количинама, пре свега у чашама. Уколико се ради о продаји у боцама, онда се обично ради о боцама мањих јединица. С друге стране, крајњи потрошачи приликом куповине пића за потребе домаћинства у малопродајним објектима обично

купује пиће у боцама, које су по правилу у већим мерним јединицама. Веома битна разлика између ових канала дистрибуције је у цени коју плаћају крајњи потрошачи у односу на идентичне количине производа. С обзиром на различите навике потрошача и начин потрошње, може се претпоставити да су потрошачи у угоститељским објектима знатно мање осетљиви на промене цена различитих врста пића. Због тога, релевантно тржиште дистрибуције воћних ракија, може се додатно сегментирати на тржиште „on trade“ дистрибуције воћних ракија (дистрибуција која је усмерена ка ресторанима, кафићима, клубовима и другим угоститељским објектима) и на тржиште „of trade“ дистрибуције воћних ракија (дистрибуција која је усмерена ка супермаркетима, хипермаркетима, продавницама и осталим малопродајним објектима). Такође, према истом критеријуму, тржиште дистрибуције ликера се може сегментирати на тржиште „on trade“ дистрибуције ликера (дистрибуција која је усмерена ка ресторанима, кафићима, клубовима и другим угоститељским објектима), и на тржиште „of trade“ дистрибуције ликера (дистрибуција која је усмерена ка супермаркетима, хипермаркетима, продавницама и осталим малопродајним објектима). У оквиру продаје производа кроз „on trade“ канал дистрибуције, могуће је разликовати продају производа према месту испоруке робе. Постоји могућност да дистрибутери пића путем сопствених возила достављају робу у угоститељске објекте, или да угоститељски објекти директно купују робу у објектима дистрибутера. Комисија сматра да у конкретном случају није потребно додатно сегментирати релевантна тржишта производа према типу купаца, односно начину куповине од стране крајњих потрошача, из разлога што оно не би имало значајнијег утицаја у смислу оцене ефеката предметне концентрације на ниво конкуренције. Приликом одређивања релевантног тржишта производа, Комисија је посебно имала у виду да подносилац пријаве није био активан на тржишту дистрибуције воћних ракија и ликера, као и ниска тржишна учешћа робних марки која су предмет трансакције.

Подносилац пријаве предложио је да се релевантно географско тржиште дефинише као територија Републике Србије. Комисија сматра да дистрибутери алкохолних пића (као и воћних ракија и ликера), купце својих производа класификују пре свега према врсти, односно категорији којој припадају у смислу величине набавке, а не на основу географске локације. Због тога, Комисија је прихватила наведени предлог, и одредила релевантно географско тржиште као целокупну територију Републике Србије.

Оцена ефеката концентрације

Приликом оцене ефеката концентрације, а на основу навода из пријаве, Комисија је констатовала да подносилац пријаве, до спровођења предметне концентрације није био присутан на дефинисаним релевантним тржиштима производа на територији Републике Србије. Подносилац пријаве је навео да се обратио агенцијама за истраживање тржишта, конкретно GFK и Nielsen, од којих је добио одговор да они до сад нису радили истраживања, с обзиром на веома велики број присутних произвођача и уситњеност тржишта дистрибуције воћних ракија и ликера. Због тога, је друштво MB Impex доставило сопствену процену тржишних удела, и то само за део тржишта који се односи на дистрибуцију виљамовке, ракије од кајсије, ракије од дуње и горког ликера од пелина, и то за сопствене робне марке и пет највећих конкурената. Према јавно доступним информацијама, које је доставио подносилац пријаве, односно изјавама професора са Пољопривредног факултета у Београду, у 2016. години, на тржишту Републике Србије било је присутно око 300 произвођача ракија од шљиве. Према проценама циљног друштва, на тржишту ракија од крушке у Републици Србији, у 2016. години, тржишно учешће робне марке Златна виљамовка износило је 1% у односу на шест највећих конкурената. Према истом извору података, тржишно учешће робне марке Златна кајсија

на тржишту ракија од кајсије износило је 10%, док је тржишно учешће робне марке Златна дуња на тржишту ракија од дуње износило 10%, у односу на шест највећих конкурената. Услед напред наведених разлога, подносилац пријаве није доставио податке, нити процену о тржишном учешћу робне марке Златна шљива, док је проценио да је тржишно учешће робне марке Златни пелин на тржишту горког ликера од пелина у 2016. години износило 20% у односу на шест највећих конкурената. Подносилац пријаве је навео да су највећи конкуренти њиховим робним маркама на тржишту воћних ракија следеће робне марке: Таково, Стара Соколова, Милинчић, Roneg i Rajal, док су на тржишту ликера највећи конкуренти следеће робне марке: Горки лист, Горка Тајна, Simex, Цепелин и Таково.

На основу напред наведеног, као и других навода у пријави, закључено је да реализација предметне концентрације неће изазвати негативне последице на дефинисаним релевантним тржиштима. С обзиром да подносилац пријаве није био присутан ни на једном релевантном тржишту производа у Републици Србији, предметном концентрацијом стећи ће постојећи тржишни удео робних марки које су предмет трансакције. Реализацијом предметне концентрације неће доћи до хоризонталних преклапања на тржишту Републике Србије, односно тржишна структура на дефинисаним релевантним тржиштима остаће непромењена.

Имајући у виду све претходно наведено, Комисија је закључила да не постоји забринутост у погледу било ког критеријума за оцену дозвољености концентрације из члана 19. Закона. Из тог разлога је одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

Одлука у ставу II диспозитива донета је применом члана 65. став 5. Закона и члана 2. став 1. тачке 6. Тарифника о висини накнада за послове из надлежности Комисије за заштиту конкуренције, а на основу оствареног прихода учесника у концентрацији и са њима повезаних учесника на тржишту у обрачунској години која претходи години у којој је концентрација пријављена.

Поука о правном средству

Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у Београду, Немањина 9, у року од 30 дана од дана пријема решења.

За подношење тужбе плаћа се судска такса у износу од 390 динара прописана Законом о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/1994, 53/1995, 16/1997, 34/2001 - др. закон, 9/2002, 29/2004, 61/2005, 116/2008 - др. закон 31/2009, 101/2011, 93/2012, 93/2014 и 106/2015).

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Др Милоје Обрадовић